

Vážené smútočné zhromaždenie, milý Ďurko!

Dovoľte, aby som sa v mene svojom, v mene celého pedagogického kolektívu a žiakov Základnej školy Kežmarská 30 ešte raz prihovril k nášmu Ďurkovi.

Len nedávno sme ukončili školský rok a všetci sme sa svorne tešili na oddych, na prázdniny, na zaslúženú dovolenku. Doniesla sa k nám však nemilá správa, že odišla Ďurova mamka. Tá, ktorú mal nadovšetko rád. Nuž sme sa pred týždňom rozhodli prísť Ďurka kondolenciou podporiť v jeho ťažkej chvíli. Čakalo nás ale nemilé prekvapenie, lebo Ďuro sa s mamkou neprišiel rozlúčiť. Rozhodli sme sa preto s Marikou Košťalovou navštíviť ho. Čakalo nás ale ešte horšie prekvapenie, keď sme sa dozvedeli, že si Ty, Ďurko, odišiel spolu so svojou mamkou. Táto neuveriteľná a šokujúca správa vyrazila dych všetkým kolegyniam a kolegom. Z K30-ky odišiel ďalší mladý kolega. Veď len v septembri si oslávil krásne životné jubileum.

Kolegyne dlhšie späté s touto školou si živo pamätajú ako si v osemdesiatom siedmom prišiel spolu s Ivanom. Dvaja odhodlaní mladí muži prišli podporiť vzdelávanie do ženského kolektívu. Ďurko, bol si možno trochu zvláštna povaha, nie s každým si si vedel nájsť spoločnú reč. Možno Ťa nie každý vedel pochopiť. Ale tí, čo Ti porozumeli, tým si sa zveril so svojimi trápeniami a problémami a oni si našli miesto v Tvojom srdci.

Ďurko, Ty si takmer denne ako prvý sedel v zborovni zhrbený za počítačom, počúvajúc príjemnú muzičku pri rozvonivajúcej káve. Aj Katke Balážovej na rannej službe si nezabudol pustiť jej obľúbenú Ľuciu Bílu. A tak, aj keď vonku mrzlo, či pršalo, urobil si jej krajší deň. Budeš jej chýbať, Ďurko, a nie len na ranných službách. Rovnako budeš chýbať aj Evke Vozárovej. Tá iste nezabudne na Tvoju ústretovosť, ochotu a snahu pomôcť. Bol si jej výborným spoločníkom počas prechádzok Prahou i pri spoločne vypitom českom pivku. Nezabudne na fajnšie mamkine klobásky, ktorými si mnohých zásoboval.

V škole sa neraz ozývalo: „Ďuro, Ďuri, kde si? Nefunguje mi počítač, neviem to alebo ono, kde si?“ Mnoho krát si bol nahnevaný, frflal si, ale keď bolo treba, urobil si všetko. Aj zvukovú aparatúru si každému chystal. Hnevalo Ťa to, že Ti nepovedali, čo všetko chcú pripraviť. Asi sa každý spoliehal, že Ďurko to vie a dovŕí sa.

A s kým sa bude Janka Desiatniková hádať v zborovni? Budú jej chýbať Vaše hlučné výmeny názorov, ktorými ste z času na čas ventilovali nahromadený stres a zároveň pobavili prítomné kolegyne. Obaja ste však vedeli, že onedlho budete komunikovať v pohode, ako keby sa nič neudialo. A koho bude Monika Boháčiková po chodbách zháňať, keď ju nebude počúvať počítač? Rovnako s počítačom ani Anke Slejzákovej nikto nepomohol tak ako Ty. Veľa si ju naučil a bol si vždy ochotný a trpezlivý vo vysvetľovaní, keď sa na Teba obrátila. Také krásne sušené hríby do vianočnej kapustnice mala len od Teba. Preto Ti, Ďurko, znovu za všetko ďakujeme.

Mnohí o Tebe vedeli, že si rád chodil na huby, ale aj to, že si miloval zimu, sneh, lyže, zjazdovku, zasneženú tvár prírody. Prejzdil si blízke i vzdialenejšie kopce Slovenska i iných krajín. Roky si športoval i s Ivanom, Jankom Vaňom a inými priateľmi.

Smutná správa mnohých zastihla mimo Košíc, a preto nemohli prísť. No mnohí aj bývalí spolupracovníci prišli. Lúči sa s Tebou Stano Smolko, Mary Miklóšová, všetky súčasné kolegyne, piati kolegovia i Tvoji žiaci a priatelia. Za všetkých to snáď vystihujú myšlienky Ajky Bajerovej. Život je o radosti a bolesti, o radosti a smútku, o láske a nenávisti a samozrejme o živote a smrti. Ak sa Tvoja duša takto rozhodla, rešpektujeme, ale určite mnohým ľuďom budeš chýbať. Nuž odíď v pokoji.

riaditeľ